

РЕШЕНИЕ

№ 4295

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2030** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. Д. С. от [населено място] срещу заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/2488 от 15.11.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., потвърдена с решение № 22-РД06-0193 от 29.12.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. -град.

В жалбата са наведени доводи незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие на материалния закон и с целта на ЗСП. Оправеното до съда искане е за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез назначения му по реда на ЗПП, особен представител адв. П. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, а оспорения акт като незаконосъобразен моли да бъде отменен.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане“ - С., в депозирания по делото отговор и в съдебно заседание, чрез процесуалния му представител юрк. И. оспорва жалбата, като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Изразява се становище, че при издаване на оспорената заповед не са нарушени материалноправните разпоредби на закона.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 7-ми състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-С-СЛ/3751 от 12.12.2022 г. на Н. Д. С., с която е поискано отпускане на еднократна помощ при инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП. В заявлението било декларирано, че жалбоподателката е пенсионерка, неомъжена, без деца, със заболяване от 71% до 89,99% трайно намелена работоспособност. Декларирала е доход от пенсия за предходния месец в размер на 450 лв.

Със социален доклад извършен след социална анкета по повод подаденото от жалбоподателя заявление-декларация е установено, че лицето отговаря на декларираното в заявлението семейно и здравословно положение. По отношение на здравословното му положение е посочено, че е лице с увреждане, като с ЕР на ТЕЛК № 2093/081 от 10.05.2003 г., със срок „пожизнен“ е определена 71% до 89,99% трайно намелена работоспособност. По отношение на материалното положение е посочено, че лицето освен имуществото което обитава, притежавала и друго недвижимо имущество, находяща се в [населено място], представляващо самостоятелен обект в сграда /апартамент/ с площ по документи от 39, 64 кв.м., ведно с избено помещение с площ от 4,93 кв.м., което съгласно извършена служебна справка в службата по вписванията – [населено място], се установява, че е продала на 07.10.2019 г. за сумата от 24 000 лева. Установено е също, че стойността на изповяданата сделка, надхвърля 60-кратния размер на гарантирания минимален доход /4500 лева/. С оглед на така установеното и при извършена преценка на нуждите от социално подпомагане, е дадено становище за отказа на целева помощ за отопление с топлоенергия на основание чл. 10, ал. 12, т. 2 от ППЗСП.

Издадена е заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/3751 от 21.12.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е отказано отпускането на социална помощ по чл.16 ППЗСП. В заповедта е посочено, че няма доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност от помощ по чл.16 ППЗСП, във връзка с което е постановен отказ за отпускане на помощта.

Заповедта е оспорена по административен ред и потвърдена с решение № 22-РД06-0013 от 01.02.2023г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. –град.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът приема, че оспорената заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/3751 от 21.12.2022 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – С. е издадена от компетентен административен орган по чл.13, ал.2 ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл.59, ал.2 АПК.

При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Административният акт е издаден на основание чл. 16, ал. 1 от Правилника за

прилагане на закона за социално подпомагане ППЗСП, който определя, че за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно.

Наличието на цитираните потребности, обуславя отпускането на помощта по чл. 12, ал. 1, т. 3 от ЗСП. Характерно за нея, е че се отпуска еднократно, за да осигури и обезпечи задоволяването на конкретна, инцидентно възникнала жизненоважна нужда на лицата.

Нормата на чл. 16, ал. 1 ППЗСП предвижда възможност за отпускане за еднократна помощ веднъж годишно на задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. Съдържанието на разпоредбата несъмнено сочи, че помощта се отпуска за задоволяване на нужди, които са възникнали неочаквано, внезапно, т.е. такива, които излизат извън рамките на обичайните разходи и не са могли да бъдат предвидени. От събраните по делото доказателства не се установява в конкретния случай да са налице такива потребности. Искането за отпускане на помощта е формулирано по следния начин - " за заплащане на комунално-битови разходи през зимния сезон и на многобройни лекарствени средства и хранителни добавки". Не е посочен размера на търсената помощ, не е обоснован инцидентния характер на потребността. Инцидентната потребност възниква непредвидимо и има извънреден, необичаен характер. Тези потребности настъпват внезапно и неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства. Това са потребности, които са в отклонение от обичайния начин на живот и бита на човека, като доказателствената тежест за наличието им пада върху жалбоподателя, а помощта се отпуска еднократно, веднъж годишно.

В конкретния казус не се установява наличието на такава инцидентно възникнала потребност, още повече, че жалбоподателката не представя доказателства за внезапно влошено здравословно състояние, което да налага закупуване на лекарства и други медицински пособия т.е. не е представила каквито и да било доказателства за възникнала инцидентна жизненоважна потребност.

Следва да се посочи че разпоредбата на чл. 16, ал.1 от ППЗСП визира инцидентно възникване на посочени в нормата потребности, а не липса на средства за тяхното посрещане, в каквато насока се излагат твърдения в жалбата. Жалбоподателката не е представила нито в административното производство, нито в съдебното такова, каквито и да било разходооправдателни документи /фискални бонове/ от които да е видно и безспорно да се установява, че за същата е възникнала внезапна потребност от средства за покриване на тези нужди.

Социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства. Те се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 1 ЗСП социалните помощи са месечни, целеви или еднократни и се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата и учебната заетост, възрастта, както и други констатирани обстоятелства. Социалните помощи се отпускат на лица и семейства по настоящ адрес, на който се извършва и социалната анкета. Право на

месечна помощ имат лица или семейства, чийто доход за предходния месец е по-нисък от определен диференциран минимален доход. Според чл.12, ал.4 от ЗСП условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика.

Съгласно установеният в ППЗСП ред за отпускане на социалните помощи административно производство се образува с подаването на заявление-декларация по образец съгласно приложение № 1, подадено от пълнолетното лице по настоящ адрес до дирекция "Социално подпомагане", и след представяне на лична карта или личен паспорт на всеки член от семейството (чл. 26, ал.1 от ППЗСП). Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на заявление-декларацията социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад. Социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по настоящ адрес – чл. 27, ал. 2 ППЗСП.

Видно от приложения по делото социален доклад, жалбоподателката С., не представя разходно-оправдателни документи за инцидентно възникнала нужда, нито към момента на подаване на заявлението за това, нито по време на посещенията ѝ от социалните работници.

Следва да се отбележи, че в заявлението-декларация вх.№ ЗСП/Д-С-СЛ/3751 от 12.12.2022г. жалбоподателката не е посочила инцидентно възникнали жизненоважни потребности по смисъла на чл.16 ППЗСП, доколкото посоченото „заплащане на комунално-битови разходи през зимния сезон и на многобройни лекарствени средства и хранителни добавки“ е твърде общо и не указва на конкретни здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности. Съгласно чл.13, ал.1 ЗСП (ДВ, бр. 8 от 2016 г.) социалните помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, поради което предмет на проверка от социалните работници в хода на социалната анкета биха били само обстоятелствата и нуждите, изрично посочени от лицето в заявлението-декларация. Подобно несъответствие между нуждите от еднократна социална помощ, изтъкнати в хода на административното и на съдебното производство, са указание, че не се касае за инцидентно възникнали нужди по смисъла на чл.16 ППЗСП, а до общо тежко финансово състояние на жалбоподателката, което обаче не е предмет на подпомагане по чл.16 ППЗСП.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173,ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 7-мисъстав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. С. от [населено място] срещу заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/2488 от 15.11.2022 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., потвърдена с решение № 22-РД06-0193 от 29.12.2022 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. -град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 7 от ЗСП.

СЪДИЯ:

